

Sygn. akt IV CZ 113/12

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSA Władysław Pawlak (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku S. J.

przy uczestnictwie A. J., M. O., J. J. i S. J.

o stwierdzenie zasiedzenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 października 2012 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 25 kwietnia 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w G. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy S. J.

W uzasadnieniu wyjaśnił, że zarządzeniem z dnia 2 kwietnia 2012 r., pełnomocnik wnioskodawcy został wezwany o uzupełnienie braków formalnych skargi kasacyjnej, przez prawidłowe oznaczenie wszystkich uczestników postępowania, ze wskazaniem ich adresów oraz nadesłanie 5 odpisów skargi kasacyjnej. W zakreślonym terminie braki te zostało uzupełnione jedynie częściowo, a mianowicie pełnomocnik przesłał 5 odpisów skargi kasacyjnej z oznaczeniem uczestników postępowania i ich adresów. Nie uzupełnił tego braku w odniesieniu do egzemplarza skargi kasacyjnej znajdującego się w aktach.

Jako podstawę prawną orzeczenia wskazał przepisy art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W zażaleniu wnioskodawca domaga się uchylenia powyższego orzeczenia.

Zarzucił, iż wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, nałożone na niego obowiązki w zakresie uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej wykonał, a ponadto skarga kasacyjna nie jest pierwszym pismem procesowym w sprawie i zgodnie z art. 126 § 2 k.p.c. nie miał obowiązku oznaczania miejsca zamieszkania uczestników.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna spełniać wymogi formalne określone w § 1 i 2 tegoż artykułu, a ponadto winna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Stosownie do art. 126 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 511 § 1 k.p.c., każde pismo procesowe powinno zawierać m.in. oznaczenie sądu, do którego jest kierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron (w sprawach rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym chodzi o wnioskodawcę i uczestników), ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników. Gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli

ustawowych i pełnomocników oraz przedmiotu sporu, zaś pisma dalsze – sygnaturę akt.

Skarga kasacyjna nie jest pierwszym pismem procesowym i w związku z tym wnioskodawca nie był obowiązany - wbrew stanowisku Sądu drugiej instancji – do wskazania adresów uczestników (art. 126 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Niemniej jednak zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, bowiem jak w przypadku każdego pisma procesowego, wnioskodawca w skardze kasacyjnej winien był wymienić wszystkich uczestników (art. 126 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 511 § 1 k.p.c.). Tymczasem we wniesionej skardze nie wskazał jako uczestniczki S. J. i brak ten - pomimo wezwania - nie został uzupełniony. Uczestniczka ta została wymieniona jedynie w pięciu odpisach skargi dołączonych w ramach uzupełnienia braków formalnych, z których trzy egzemplarze były przeznaczone dla doręczenia uczestnikom, którzy w postępowaniu kasacyjnym nie ustanowili pełnomocnika procesowego, a pozostałe dwa egzemplarze są wymagane przez przepis art. 398⁴ § 3 zd. 2 k.p.c. Zauważyć też trzeba, że złożony przy skardze kasacyjnej jeden jej odpis, a przeznaczony dla doręczenia czwartemu z uczestników, również jest dotknięty wspomnianym brakiem formalnym.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.